

[Steen.]

tillod jeg mig at henvise det ærede Medlem til at læse alle de Grunde, vi i Tidens Løb har givet for ikke at gennemføre denne Lovgivning, som naturligvis værende Grunde, der har deres fulde Værdi som Motivering for, at vi ønsker den ophævet, og det har det ærede Medlem aabenbart fundet der kunde være nogen Ræson i, men saa siger han nu: Men Forhandlingen her er jo en offentlig Forhandling. — Ja, men det er virkelig ogsaa i offentlig Forhandling, alle disse Betragtninger er fremsat, de er givet for Offentligheden.

Men jeg kan godt nævne en enkelt Grund, det skal der ikke være det mindste i Vejen for. Jeg mener, Befolkningen med Rette kan stille den Fordring til Lovgivningsmagten, som Lovgivningsmagten for øvrigt altid burde stille til sig selv, at det, der bliver Resultatet af Lovgivningsmagtens Overvejelser, og det Arbejdsresultat, der ifølge en Lov gaar ud herfra, det skal være saadant, at i hvert Fald vi, der har Ansvaret for at have gennemført det, kan forklare Befolkningen, hvad Meningen er med det. Det har man med Hensyn til den Lov, her er Tale om, aldrig kunnet gøre fra de Partiers Side, som gennemførte den, og derfor er det lidt urimeligt at komme og sige, at vi andre skal gøre det.

Valdemar Thomsen: Ingen af dem, der gaar i Brechen for dette Lovforslag, har forsøgt at bestride Rigtigheden af min Paastand om, at Regeringen og de socialdemokratiske Organisationer her vil have en Ret for sig, som de ikke vil tilstaa andre. Ingen har søgt at bestride, at Regeringen, samtidig med at den forhindrer, at en for Landbruget livsvigtig Sag kommer for Højesteret, nu gennem Vedtagelsen af dette Lovforslag vil forhindre, at Overgreb fra Organisationernes Side overhovedet kan blive paadømt ved nogen Ret.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Hauge, sagde i sit første Indlæg, at en saa uklar Lov virkede forstyrrende paa Retsbevidstheden, og det samme gentog for øvrigt den højtærede Handelsminister i Dag. Noget uheldigt er det, forekommer det mig, at det netop er det ærede Medlem Hr. Hauge, dér af sit Parti er udset til at fremsætte en saadan Kritik, efter at han som Handelsminister vel nok i højere Grad end nogen Minister i vor Tid har forstyrret for ikke at sige krænket Befolkningens Retsbevidsthed. Det ærede Medlem gennemførte, som det vil erindres, som Handelsminister Loven af

30. Maj 1932, hvori det bestemtes, at Afleveringspligten for fremmed Valuta skulde bortfalde senest den 31. August samme Aar. Og den daværende Handelsminister, det ærede Medlem Hr. Hauge, tog da ogsaa Konsekvensen af denne Bestemmelse gennem Bekendtgørelsen af 27. August 1935. Senere, det var for at forhindre Valutaaktionen, som da var iværksat, kom Ministerens kunstfærdige Fortolkning, som jeg tillod mig at omtale i Gaar, en Fortolkning, der gik ud paa, at selv om Afleveringspligten var ophævet, bestod den alligevel. Forvirringen, tør jeg nok sige, blev fuldkommen derigennem, at det ærede Medlem som Minister henviste til Bekendtgørelsen af 27. August, der i Lovtidende højtideligt fremtræder under Overskriften: Bekendtgørelse angaaende Afleveringspligtens Ophævelse.

Formanden: Den ærede Taler er noget langt borte fra Dagsordenen.

Valdemar Thomsen: Ja, det er Begrundelsen for min Stilling til det foreliggende Lovforslag, jeg her er inde paa, og jeg tør i hvert Fald paastaa, at det Provisorium, her er Tale om, netop er et uheldigt Angreb paa Befolkningens Retsikkerhed, og ikke mindst derfor, mener jeg, burde det ærede Medlem Hr. Hauge være forsigtig med her at tale om en Undtagelseslov, saaledes som han har gjort det. Med Hensyn til at beskyldte andre for at forstyrre Retsbevidstheden staar han absolut med en Rekord, som vanskeligt kan slaas.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen udtalte i Gaar i sin Ordførertale, at han ikke havde noget imod Fagorganisationer, tværtimod, sagde det ærede Medlem, men Opgaven maa være at støtte og dygtiggøre, at værne og varetage Medlemmernes Interesse. Jeg kan ikke sige andet, end at den Udtalelse glædede mig i allerhøjeste Grad, for deri saa jeg i hvert Fald en Erkendelse af, at det ærede Medlem ogsaa indrømmer, at Landbruget har Brug for en Fagorganisation, der vil værne og varetage Landbrugets Interesser.

Hvad Lovforslaget angaar, vil vi bestemt modsætte os den Tendens, der fører i Retning af et Privilegium til de socialdemokratiske Fagorganisationer, samtidig med at man fortsætter en Undtagelseslovgivning over for Landbrugets grundlovmæssige Rettigheder. Vi stemmer imod Lovforslaget ved tredje Behandling, ogsaa fordi vi bestemt vil holde paa, at hvad der er Ret for den ene, ogsaa skal være Ret